

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/10/2018
Identifikačné číslo spisu:	6115010338
Dátum vydania rozhodnutia:	16.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6115010338.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj, na verejnom zasadnutí konanom 16. januára 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného JM. F., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. e/ Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného S. F. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. septembra 2016, sp. zn. 4To/82/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie obvineného S. F. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo 16. septembra 2015, sp. zn. 3Tk/1/2015 bol obvinený S. F. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. e/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2, písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v presnejšie nezistenom čase medzi 02.30 hod. a 05.00 hod. dňa 24.09.2014 vošiel bližšie nezisteným spôsobom do oploteného a uzamknutého dvora rodinného domu č. XXX na ul. K. v obci C. D., okr. W. I., následne pomocou sekery vylomil vnútorné vchodové dvere na prízemí rodinného domu, vošiel do vnútorných priestorov domu, prešiel na vrchné poschodie, kde za doposiaľ nezistených okolností v spálni usmrtil H. H., nar. XX.XX.XXXX, a to udusením následkom tlaku na oblasť krku a úst, čím jej spôsobil zlomeninu tela jazyky, horných rohov štítnej chrupky s roztrhnutím platničiek štítnej chrupky, s výrazným prekrvácанím mäkkých tkanív v okolí, následne po tomto útoku voči poškodenej odcudzil z obývačky na prízemí domu LCD televízor zn. SAMSUNG UE32EH4003WXBТ, výrobného čísla D čiernej farby s uhlopriečkou 80 cm, z barovej skrinky obývačkovej steny pol litrovú fľašu vodky, 2 balíky zrnkovej kávy Eduscho, dámsku kabelku čiernej farby, v ktorej bola dámska peňaženka s nezisteným finančným obnosom a osobnými dokladmi H. H., čím odcudzením vecí spôsobil škodu v celkovej výške 223 eur a poškodením vchodových dverí škodu vo výške 82 eur.

Za tento trestný čin mu bol uložený podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 21 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 3, písm. b/ Trestného zákona ho prvostupňový súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní dva (2) roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej H. T., nar. 08.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, Q. škodu vo výške 1300,43 eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa odkázal poškodenú spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Voči rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote obvinený S. F. odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 12. januára 2016, sp. zn. 4To/82/2015 zamietol odvolanie obvineného S. F. podľa § 319 ako nedôvodné.

Proti uzneseniu súdu druhého stupňa podal prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený S. F. z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ kde namieta, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a podľa písm. i/ Trestného poriadku, t. j. že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však v dovolaní tvrdené skutočnosti pod uvedené zákonné ustanovenia žiadnym spôsobom nesubsumuje.

Obvinený úvodom uvádza, že napriek skutočnosti, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. mája 2017, sp. zn. 4Tdo/27/2017 bolo jeho dovolanie v tejto veci už raz odmietnuté, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody má záujem opätovne podať dovolanie a to z dôvodu, že odmietnutie dovolania sa podľa jeho názoru nemá chápať ako jeho zamietnutie. Dodáva, že obvineného známi poznajú ako človeka, ktorý bol vždy ochotný každému pomôcť, staral sa o svoju rodinu a snažil sa pracovať. Mal teda dostatok finančných prostriedkov, preto z jeho strany nebol dôvod kraďnúť, či dokonca vraždiť. Nikomu nedlhoval finančné prostriedky, skôr ich iným požičiaval. U nebohej p. T. si často privyrábal a aj preto nemal dôvod ju zavraždiť, nakoľko by prišiel o časť svojho živobytia. Obvinený S. F. doteraz viedol riadny život a jeho správanie nikdy nenasvedčovalo tomu, že by sa mohol dopustiť predmetného skutku. Navyše, pokiaľ by predmetný skutok spáchal, tak by nebol schopný po údajnom spáchaní skutku pomáhať a tváriť sa, že sa nič nestalo. U obvineného S. F. sa nenašli predmety odcudzené z domu nebohej a ani väčší obnos finančných prostriedkov, ktoré by nasvedčovali tomu, že predmetné veci speňažil. Rovnako sa nenachádzali v dome nebohej daktylostopické stopy obvineného na nábytku, resp. predmetoch nachádzajúcich sa v dome, ktorých sa musel pridržiať, nakoľko sa nachádzal v takom stave opitosti, že nebol schopný udržať rovnováhu bez toho, aby sa nedotklo predmetov nachádzajúcich sa v dome. Zároveň má za to, že došlo k rozporu vo svedeckých výpovediach jednotlivých svedkov v prípravnom konaní a nestotožňuje sa ani s tvrdením, že nebohá nezomrela na infarkt; MUDr. S. na mieste nezistil cudzie zavinenie a predpokladal zlyhanie srdca. Navrhuje, aby vyšetrovanie bolo obnovené a aby boli vypočutí ako svedkovia K. V. a jej druh „N.i“, ktorí bývajú vo C. vedľa starej krčmy a ktorí do dnešného dňa neboli v prípravnom konaní vypočutí. Obvinený si totiž spomenul, že keď sa vracal od I. a Z. N. okolo 02.30 hod., tak sa cestou domov zastavil u K.i V. a jej druha. Nemá síce vedomosť o tom, ako dlho u nich zotrval, ale výsluchom týchto svedkov by mohlo dôjsť k objasneniu spáchaného skutku.

Obvinený takisto dodáva, že v prípravnom konaní neboli vyžiadané kamerové záznamy z obce, ktoré by mohli potvrdiť, resp. vyvrátiť, či sa obvinený nachádzal v dome nebohej v čase spáchania skutku. Zároveň nebolo v prípravnom konaní zaistené oblečenie, ktoré mal obvinený v inkriminovanom čase oblečené. V prípravnom konaní teda neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré mohli prispieť k zisteniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Voči obvinenému existujú len nepriame dôkazy, ktoré spoľahlivo nepreukázali, že spáchal predmetný skutok. Tieto nepriame dôkazy teda nevedú k jedinému záveru o vine obvineného a k vylúčeniu možnosti, že by páchatelom trestného činu mohla byť aj iná

osoba. V dovolaní obvinený navrhol dovolaciemu súdu, že vzhľadom na neexistenciu priamych dôkazov usvedčujúcich obvineného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy a i. rozhodol tak, aby podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku, zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo 16. septembra 2015, sp. zn. 3Tk/1/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2016, sp. zn. 4To/82/2015 v celom rozsahu a prikázal Okresnému súdu Banská Bystrica, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol podľa § 388 Trestného poriadku.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, ktorý sa nestotožnil s dôvodmi dovolania obvineného S. F.. Úvodom uviedol, že podľa § 372 ods. 2 Trestného poriadku platí, že ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie. Hoci zákonodarca hovorí v predmetnom ustanovení o zamietnutí dovolania, uvedené sa nepochybne vzťahuje aj na predchádzajúce odmietnutie dovolania. Opačný výklad by viedol k neprípustnému formalizmu, nakoľko odmietnutie dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 Trestného poriadku pre vypuklé (jednoznačné) formálne nedostatky procesne predchádza možnému zamietnutiu dovolania podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré je výsledkom posudzovania veci v rámci konania verejného zasadnutia. Čo sa ďalšieho obsahu dovolania obvineného týka, prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica v podstate dôvodí, že obvinený opakuje rovnakú obhajobnú obranu, o akú sa pokúšal v priebehu trestného konania, ako aj v odvolaní voči rozsudku súdu prvého stupňa, pričom na túto argumentáciu obvineného bolo vždy reagované tak zo strany prvostupňového súdu, ako aj súdu odvolacieho. K použitému dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku uvádza, že obvinený len polemizuje so skutkovými závermi rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu, s čím sa nie je možné stotožniť, nakoľko uvedený postup ide nad rámec druhej vety citovaného ustanovenia Trestného poriadku. Čo sa dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ týka, prokurátor konštatuje, že napriek označeniu uvedeného dovolacieho dôvodu v dovolaní absentujú argumenty vzťahujúce sa ku konkrétnemu dovolaciemu dôvodu. Na základe uvedeného záverom prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica konštatuje, že označené dovolacie dôvody neboli naplnené a preto dovolaciemu súdu navrhuje, aby dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol, resp. podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie zamietol z dôvodu, že neboli preukázané dôvody dovolania.

K vyjadreniu prokurátora Krajskej prokuratúry sa podaním doručeným súdu prvého stupňa 21. apríla 2017 vyjadril obvinený S. F. prostredníctvom obhajcu tak, že zotrváva na podanom dovolaní a v ňom uvedených dovolacích dôvodoch (č. l. 1170 spisu).

Poškodení H. TV. a spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili napriek tomu, že im toto bolo zaslané na vyjadrenie a doručené 17. marca 2017, resp. 20. marca 2017 (č. l. 1163 spisu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Po prejednaní veci na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obvineného, ktorý sa prostredníctvom písomného podania doručenému najvyššiemu súdu 12. decembra 2018 vyjadril, že na verejnom zasadnutí nechce byť prítomný, dospel najvyšší súd k záveru, že je dovolanie obvineného potrebné zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd poznamenáva, že ustanovenie § 372 ods. 2 Trestného poriadku nemožno analogicky

aplikovať na prípady odmietnutia skôr podaného dovolania v tej istej trestnej veci podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, keďže takého použitie analógie je spôsobilé porušiť základné práva vyplývajúce zo siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky; obdobne pozri PLZ. ÚS 3/2014).

Najvyšší súd musí uviesť, že všetky námietky obvineného, ktoré uplatňuje v dovolaní, boli už predmetom súdneho prieskumu v rámci odvolacieho konania pred súdom druhého stupňa. Navyše, obvinený už v totožnej trestnej veci podal dovolanie, o ktorom najvyšší súd rozhodol uznesením z 23. mája 2017, sp. zn. 4Tdo/27/2017 tak, že toto postupujúc podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Je pritom potrebné poznamenať, že obvinený v dovolaní citovanom v predchádzajúcom odseku uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku, teda dovolacie dôvody identické s tými, ktoré uplatňuje v dovolaní, ktoré je predmetom dovolacieho konania v súčasnosti. Pri ich vymedzení použil aj rovnakú právnu argumentáciu a odkázal na skutočnosti totožné s tými, ktoré uplatňuje v dovolaní, ktoré je predmetom dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 3Tdo/10/2018.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd nezistil naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu vo veci obvineného S.O., a preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.